

เสวนาและแถลงข่าว เรื่อง
“ทัศนคติของสังคมต่อเรื่องท้องไม่พร้อม”
โดย เครือข่ายสนับสนุนทางเลือกของผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม
23 พฤศจิกายน 2553 ห้องดารารัตน์ โรงแรมเฟิร์ส กรุงเทพฯ

สรุปภาพรวมในงาน

คุณทัศนีย์ ชันตยาภรณ์ กล่าวถึงจุดยืนของเครือข่ายฯ ต่อการท้องไม่พร้อมของผู้หญิง

รศ.ดร.กฤตยา อาชวนิจกุล กล่าวว่า ภาษาของสื่อมวลชนส่วนใหญ่ในประเด็นการทำแท้ง เป็นการรุมประณามผู้หญิง จึงขอให้มีการเปลี่ยนมุมมองในการนำเสนอบ้าง และได้นำเสนอข้อมูลสถานการณ์การทำแท้งที่ผ่านมา ซึ่งในประเทศไทยยังมีผู้หญิงที่เสียชีวิตจากการเข้าไม่ถึงบริการที่ปลอดภัย และนำมาตราฐานแห่งศีลธรรมมาเป็นกรอบที่รัดรั้งผู้หญิงเอาไว้ นอกจากนี้การตีความว่า การทำแท้งที่ถูกต้องกฎหมายเป็นการทำแท้งเสรี ยิ่งทำให้เปลี่ยนแปลงกฎหมายไม่ได้ สถานการณ์การในโลกเดิมทุกประเทศห้ามทำแท้ง ปัจจุบันทำได้ตามเงื่อนไขต่างๆ ตามความต้องการของผู้หญิง ซึ่งไม่ใช่การทำแท้งเสรี “การทำแท้งถูกกฎหมายจะทำให้ผู้หญิงทำแท้งมากขึ้น” ยังเป็นมายาคติที่ดำรงอยู่ในสังคม รวมถึงเรื่องของการความผิดบาปก็เป็นเรื่องของความศรัทธา เราต้องแยกออกจากเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเรื่องของสุขภาพผู้หญิง

คุณตุล ไวฑูรเกียรติ์ กล่าวว่า เมื่อเกิดปัญหาท้องไม่พร้อม ผู้ชายจะหายไป ทำให้ผู้หญิงที่ตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ และเข้าสู่การยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัย เนื่องจากโดนความกดดันทางสังคม สิ่งที่เกิดขึ้นคือทำให้หิวหว่าและไม่น่าพาการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

คุณอุษาสินี รั้วทอง กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาไม่ได้สอนให้มีเพศศึกษามากขึ้น ทางองค์การแพธได้ทำการสอนเพศศึกษาได้เพียง 30 % ของโรงเรียนทั้งหมด และในชั้นมัธยมศึกษาได้มีการสอน “การสอนเขียนชีวิต ว่าด้วยการทำแท้ง” ซึ่งไม่ได้รับการนำไปใช้ในการสอนน้อยมาก นอกจากนี้การคุมกำเนิดเข้าไม่ถึง ไม่รู้และเข้าใจผิด และการเรียนยังมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางการศึกษา ยังขาดการเรียนรู้อะกษะชีวิต

ดร.เมทีนี พงษ์เวช กล่าวว่า จำนวนหญิงที่เข้าสู่บริการของบ้านพักฉุกเฉินปีละ 100 กว่าราย เกิดจากสาเหตุ ข่มขืน/ผู้ชายไม่รับผิดชอบ ไม่ได้พูดเพื่อกล่าวหาผู้ชาย แต่ในความเป็นจริงมีสาเหตุอย่างทีกล่าวมา หญิงหลายคนยังเป็นนักเรียน ที่ตัดสินใจเรียนในระบบมีเพียงคนเดียว นอกนั้นเรียนในระบบการศึกษานอกโรงเรียน ทางบ้านพักจึงสร้างแรงจูงใจให้เด็ก เรียกว่า ดันทุนชีวิต มีการให้ทุน 1,500 บาท/เดือน เพื่อให้สร้างเสริมศักยภาพให้เด็กได้เป็นต้นทุนหลังจากกลับคืนสู่ครอบครัว

การแลกเปลี่ยนด้านสิ่งแวดล้อม

สหทัยมูลนิธิ ได้เสนอว่า ผู้ชายเมื่อเกิดเหตุ มักจะไปตั้งหลักเสียไกลมาก เพราะไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ เมื่อตั้งหลักได้หลายรายก็กลับมารับผิดชอบต่อ ที่สำคัญอยู่ที่ครอบครัวของฝ่ายชายมีอิทธิพลที่ทำให้ตัดสินใจรับลูกหรือทิ้งลูก ซึ่งต้องขอฝากกับครอบครัวของฝ่ายชายไว้ว่า "หญิงที่ท้องไม่พร้อมไม่ใช่เป็นหญิงใจง่าย"

องค์การแพธ กล่าวว่า ผู้หญิงที่เข้ามารับการปรึกษา ส่วนใหญ่เป็นหญิงที่สงสัยจะท้อง และท้องไม่พร้อมเป็นอันดับหนึ่ง ถ้าสถานบริการปิดจะส่งผลเสียต่อผู้หญิงจำนวนมาก

สมาคมวางแผนครอบครัว กล่าวว่า แพทย์ที่ให้บริการ ส่วนใหญ่จะกังวลในเรื่องว่าเราทำถูกหรือไม่ เสนอว่าให้นำกฎหมายมาตรา 301,305 ออกและสร้างกฎหมายใหม่ เราในฐานะเจ้าหน้าที่มักจะโดนผู้คนว่าเป็นคนบาป แต่เรารู้ตัวเสมอว่าทำอะไร เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนจริง และไม่ได้ค้ากำไรเกินควร การบริการกรณีข่มขืน ที่โรงพยาบาลของรัฐไม่ทำ ซึ่งจะส่งต่อมาเสมอ

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน กล่าวว่า ฤงยางเข้าไม่ถึงผู้ต้องการใช้ได้ อย่างเป็นจริง การทำแท้งเสรีไม่มีในโลกและไม่เห็นด้วยกับการทำแท้งเถื่อน มีแต่การทำแท้งที่ร้องขอ แม้แต่ประเทศจีนและประเทศเวียดนามมีความก้าวหน้ากว่าเรา ตัวอ่อนที่พบ ไม่ใช่บุคคลตามกฎหมาย อย่าประณามผู้หญิง เพราะผู้หญิงไม่สามารถท้องเองได้ด้วยตัวเอง และไม่มีผู้หญิงคนไหนที่ตั้งใจท้องเพื่อทำแท้ง

โรงพยาบาลตำรวจ เสนอว่า สื่อมวลชนควรมีส่วนในการสร้างความเข้าใจต่อสังคม และจะทำอย่างไรเพื่อให้สังคมเข้าใจในเรื่องท้องไม่พร้อม

องค์การแพธ ได้เสนอว่า การสอนเรื่องเพศเข้าสู่ทางตัน เพราะไม่สามารถพูดถึงเรื่องฤงยางได้ ผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อมก็ถูกประณาม แต่ต้องหันมาถามว่า "จะบาปมากกว่าหรือไม่ถ้าเราไม่ลุกขึ้นมาจัดการปัญหาได้เลย"

รศ.ดร.กฤตยา อาชวนิจกุล ได้ทิ้งท้ายไว้ว่า สหรัฐในบางรัฐที่ยอมให้มีกฎหมายการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย มีการศึกษาว่าอาชญากรรมต่ำกว่า และอัตราการทำแท้งลดลง รวมถึงเด็กที่เกิดมามีการวางแผนที่ดีกว่าที่เป็นอยู่เดิม

โดยสรุปและฝากคำถามทิ้งท้ายที่ต้องการทราบคำตอบ

จากการเสวนาในครั้งนี้ จะเห็นได้ถึงการปิดบริการจากสถานบริการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิงที่ยังสามารถเป็นทางเลือกหนึ่ง ที่ผู้หญิงสามารถตัดสินใจเลือกได้ด้วยตัวเอง หลังจากที่ได้รับบริการให้การศึกษาทางเลือกแล้ว เจ้าหน้าที่ที่เข้ามาทำงานให้บริการก็ถูกสังคมประณามว่า เป็นคนใจบาป ทั้งจากคนในสังคมและคนใกล้ตัว ซึ่งต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมากที่จะดำรงอยู่ให้ได้ การ

เสริมกำลังใจให้กับตนเองเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง รวมถึงการได้คุยกับผู้รับบริการที่ทำให้เห็นถึงความทุกข์ทุกรูปแบบที่ผู้หญิงคนหนึ่งต้องได้รับ ทำให้ยิ่งยืนหยัดที่จะให้บริการตรงนี้ แม้ว่าจะถึงวาระของการเกษียณก็ยังไม่สามารถหยุดตัวเองได้ เพราะหาคนเข้ามารับงานแทนไม่ได้ และไม่ต้องการปล่อยให้ผู้หญิงที่ได้รับความทุกข์ทั้งหลายต้องถูกเอาเปรียบจากการที่ต้องไปใช้บริการในที่ที่ไม่เหมาะสม ไม่ปลอดภัย และราคาสูงเกินกว่าเป็นจริง

นอกจากนี้ต้องแยกให้ออกระหว่าง “การทำแท้งเสรี ไม่มีในโลก มีเพียงแท้งที่ร้องขอ” การทำแท้งที่ทางเครือข่ายฯ ต้องการเป็นการทำแท้งที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง มิใช่การทำแท้งหรือการทำแท้งเถื่อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้หญิง

เมื่อมีการทำงานรวมกลุ่มเพื่อสนับสนุนทางเลือกของผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อมขึ้นมา เราได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงบริการของแต่ละองค์กร เป็นการสร้างมิตรภาพและสร้างให้เกิดความเข้าใจในระบบบริการ รวมถึงได้ดูแลเสริมกำลังใจซึ่งกันและกันเสมอ เพื่อให้เกิดการทำงานที่รุดหน้าต่อไป แต่ ณ เวลานี้ได้มาถึงจุดหนึ่งที่เราต้องร่วมกันคิดว่า “การวางแผนหลังจากจบการนำเสนอจุดยืนนี้ต่อสังคม เราจะเดินหน้าต่อไปอย่างไร เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น การยื่นหนังสือให้กับนายกฯ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรืออื่นๆ”